

Handelingen 12:1-17

- 1 Omstreeks die tijd nam koning Herodes enkele leden van de gemeente gevangen en mishandelde hen.
- 2 Jakobus, de broer van Johannes, liet hij met het zwaard ter dood brengen.
- 3 Toen hij zag dat de Joden hier gunstig op reageerden, liet hij ook Petrus aanhouden-dat was tijdens het feest van het Ongedesemde brood.
- 4 Na de arrestatie sloot hij hem op in de gevangenis, waar hij hem door vier groepen soldaten van steeds vier man liet bewaken, met de bedoeling hem na het pesachfeest ten overstaan van het volk te berechten.
- 5 Terwijl Petrus onder zware bewaking zat opgesloten, bleef de gemeente vol vuur voor hem bidden tot God.
- 6 In de nacht voordat hij voorgeleid zou worden, lag Petrus te slapen tussen twee soldaten, aan wie hij met twee kettingen was vastgeketend. Ook voor de deur van de kerker stonden bewakers.
- 7 Toen verscheen er plotseling een engel van de Heer en een stralend licht vulde de hele ruimte. De engel stootte Petrus aan om hem wakker te maken en zei: 'Vlug, sta op.' Meteen vielen de ketens van zijn handen.
- 8 De engel zei tegen hem: 'Doe je gordel om en trek je sandalen aan.' Dat deed hij. Daarop zei de engel: 'Sla je mantel om en volg mij.'
- 9 Petrus volgde de engel naar buiten, maar zonder te beseffen dat de dingen die de engel liet gebeuren werkelijk plaatsvonden; hij meende een visioen te zien.
- 10 Toen ze de eerste en tweede wachtpost voorbij waren, kwamen ze bij de ijzeren poort die toegang gaf tot de stad. De poort ging vanzelf voor hen open, en toen ze buiten waren gekomen liepen ze nog één straat verder, waarna de engel Petrus opeens alleen achterliet.
- 11 Nadat Petrus weer tot zichzelf gekomen was, zei hij: 'Nu weet ik zeker dat de Heer zijn engel heeft gezonden om me uit de handen van Herodes te bevrijden en me te behoeden voor wat het Joodse volk hoopte dat gebeuren zou.'
- 12 Toen dit tot hem was doorgedrongen, ging hij naar het huis van Maria, de moeder van Johannes Marcus, waar een groot gezelschap bijeen was gekomen om te bidden.
- 13 Nadat hij op de deur van het voorportaal had geklopt, kwam er een dienstmeisje, dat Rhode heette, om open te doen,
- 14 maar toen ze de stem van Petrus herkende, was ze zo blij dat ze vergat de deur te openen en naar binnen rende om te zeggen dat Petrus voor de poort stond.
- 15 'Je bent niet goed wijs,' zeiden ze tegen haar, maar ze bleef volhouden dat het echt zo was. 'Dan is het zijn beschermengel,' zeiden ze ten slotte.
- 16 Intussen stond Petrus nog steeds aan de poort te kloppen. Toen ze dan toch opendeden, zagen ze tot hun grote verbazing dat hij het was.
- 17 Hij gebaarde dat ze moesten zwijgen en legde uit hoe de Heer hem uit de gevangenis had bevrijd. Daarna zei hij: 'Stel Jakobus en de anderen hiervan op de hoogte.' Toen vertrok hij naar elders.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Er is bijna geen nieuwsitem, of je wordt om de oren geslagen met onderzoeken, modellen, tabellen, grafieken, statistieken, prognoses.

Of het nu gaat om het CPB die de groei van de economie doorrekent of het aantal stappen waardoor je slanker wordt, of het nu een statistiek is over het aantal aanslagen, of een tabel die de nanogrammen van genX in drinkwater weergeeft.

Het getuigt allemaal van de maakbaarheid van onze samenleving.

Ook op het gebied van geloven en kerk-zijn kan die maakbaarheid doorwerken.

Dan verwachten we alles van een nieuwe organisatiestructuur of een nieuw beleid.

Let wel, ik ben niet tegen dat alles maar in het geloven en in het kerk-zijn gaat het nog even om iets anders, om nog een andere dimensie waar je open voor moet zijn, waar je bedacht op moet zijn.

Wie denkt op God greep te hebben, laat zich niet meer verrassen en wie alles in de kerk wil plannen timmert alles dicht

En het verhaal van vanmorgen gaat juist over verrast worden en open deuren.

Een soort Paasverhaal.

We lazen dat koning Herodes rond de dagen van het ongedesemde brood, d.i. het Pesachfeest van de viering van de uittocht uit Egypte, de hand ging slaan aan sommige leden van de jonge christelijke gemeente

Die tijdsaanduiding is niet toevallig: alsof er gezegd wordt dat er net als eens in Egypte een nieuwe farao is opgestaan: koning Herodes, die niet het volk Israel, maar de gemeente van Christus bedreigt. **Dia 1**

Jacobus, de broer van Johannes, behorende tot de meest intieme vrienden van Jezus wordt gedood met het zwaard.

In de traditie wordt hij 'de meerdere' genoemd en is zijn lichaam volgens een latere traditie in Santiago de Compostella terecht gekomen.

Even later wordt Petrus gevangen gezet, maar die wordt uiteindelijk bevrijd.

Als je dat leest, dan heb je direct deze vraag: waarom de een wel en de ander niet? Waar was de beschermengel van Jacobus?

Waarom de een wel en de ander niet vragen wij ons af in onze maakbare samenleving.

Kenden ze die vragen dan vroeger niet?

Minder en dat komt omdat een bevrijding en een genezing werd gezien als iets wat de hele gemeenschap aangaat en waar ze in deelt, een signaal van Gods toekomst. Zo wordt er ook onbekommerd verteld over de genezingen van Jezus.

Daarin zag je deuren van de nieuwe wereld opengaan, bestemd voor iedereen.

Zoals ze dat in Afrika nog beleven: Als daar iemand in het dorp een fiets krijgt dan zijn de anderen niet jaloers maar mede blij.

Maar hier zitten we vol vragen: de pechvogels schreeuwen 'we krijgen niks' en de geluksvogels zijn ontevreden want ze willen een scooter en geen fiets.

Maar zien we nog deuren opengaan?

We luisteren naar dat wonderlijke Paasverhaal van Petrus' bevrijding. **Dia 2**

Petrus wordt in de gevangenis gezet, hoog in de burcht Antonia, in Jeruzalem, een situatie van volstrekte uitzichtloosheid... maar in het huis van Maria, komt de gemeente samen om te bidden en te smeken om bevrijding.

Er wordt geen verzetsbeweging georganiseerd, men gaat geen actieplannen bedenken, maar er wordt gebeden.

Men verwacht het helemaal van de 'overkant'.

Krijgen we hier niet een hint voor wat de kerk ten diepste moet zijn?

Kijk, in de kerk wordt gepraat, worden activiteiten ontplooid, de kerk is dienstbaar naar buiten, ze beoefent gemeenschap, maar dat doet de kringloopwinkel ook.

Datgene waarin een kerk zich onderscheidt van al die anderen is vooral het gericht zijn op die andere dimensie, de levende God, dat er gebeden wordt

De kerk is zoals Jesaja al eens zei van de tempel: een bedehuis voor alle volken.

En in Jeruzalem werd er door de gemeente 'vol vuur' tot God gebeden.

En het woord dat met 'vol vuur' is vertaald is hetzelfde woord van het vurige gebed van Jezus in Gethsemane, d.w.z. de intensiteit van het gebed van de gemeente is gelijk aan dat van de benauwde Jezus in de Hof.

Staat de gemeente vandaag nog onder druk?

We hebben niet te maken met een aanslag op onze leiders, maar wel met kaalslag.

Ja, ik weet, er worden wel gemeentes gesticht maar die pompen alleen maar aanwezige kerkleden rond en er worden megakerken gebouwd maar dat kan alleen maar als andere kleine kerken dicht gaan.

Als kerk zijn we kwetsbaar in onze samenleving. We hebben het benauwd.

En de wereld: de tegenstellingen worden groter. Wie weet een oplossing?

Hoe kwetsbaar is ons leven! De ene week is er nog niks aan de hand en die ene uitslag keert je leven ondersteboven.

Je bent gevangen in je lichaam, in je schulden, in je problemen. Gesloten deuren.

Gaan er nog deuren open?

Luister naar dit Paasverhaal, even wonderlijk en onwaarschijnlijk.

Het leek er ook op dat Petrus deel kreeg aan de weg van Jezus, want zoals de naam Herodes een rol speelde bij Jezus zo ook in het leven bij Petrus.

En de gevangenis waarin hij belandt lijkt op het graf van Jezus en hij daalt daar af in een diepe slaap als voorbode van een zekere dood.

Ook horen we dat Hij daar zorgvuldig wordt bewaakt (slapend tussen twee soldaten met twee ketenen geboeid en bewakers voor de deur) net zoals de soldaten bij het graf van Jezus.

Maar wat hier alle aandacht opeist is dat God in de gevangenis ingrijpt en wel zeer lichamenlijk. **Dia 3**

Petrus krijgt een por van een engel en het bevel 'vlug, sta op!' Opstanding!

Dan doet hij zijn gordel om en zijn sandalen aan zoals de Israëlieten deden t.t.v. de uittocht uit Egypte!

Is het niet te mooi, die zware deur van de gevangenis die automatisch open gaat?

Maar was die zware steen die van Jezus' graf was afgewenteld dan ook te mooi?

Een bijzonder verhaal over open deuren, maar wat moeten we ermee?

Ik denk dat dit verhaal ons zegt dat we het leven niet te veel moeten dicht timmeren.

Meer oog hebben voor open deuren waar je het niet verwacht.

Wij kunnen heel wat organiseren binnen de kerk, maar wist u dat de Wereldraad van kerken ontstaan is uit een gebedsgroep?

Nogal wat pioniersplekken in grote steden zijn piepklein begonnen in geloof zoals in Rotterdam.

En ik ken mensen die na een slechte uitslag niet het hoofd in de schoot werpen, maar gewoon doen wat ze moeten doen en verrast worden.

En hoe vaak heb ik mensen niet een verhaal horen vertellen in de trant van: dominee, verklaar me niet voor gek, maar er was die reddende hand, of dat jonge meisje van niet kerkelijke komaf, die zegt: ik wil heel graag gedoopt worden.

Deze verhalen zijn geen succesverhalen, maar ze vertellen ons dat er nog steeds een God is die leeft en ze willen ons in die vreugde laten delen, voortekenen van Gods uiteindelijke bevrijding.

Maar gelooft de gemeente dat?

Luister naar de afloop van het verhaal.

Petrus haast zich naar het huis van Maria, de moeder van Johannes Marcus waar de gemeente samen vergaderd is in gebed.

Hij klopt aan en wat gebeurt er?

De deur gaat niet open, want het meisje, Rhodé, Roosje dat open moet doen vergeet het gewoon - van pure blijdschap dat het Petrus is!

Proeft u de humor?

Zo gemakkelijk als de deur van de gevangenis open ging, zo moeilijk die van het huis waar de gemeente al biddend bijeen is. Een komisch tafereel.

Het doet je denken aan het gemak waarmee de steen voor het graf werd weg gewenteld terwijl de opstanding met moeite aanvaard werd; deuren van harten bleven gesloten.

En dan de reactie van de biddende mensen op het bericht dat Petrus voor de deur zou staan.

Ze zeggen tegen het dienstmeisje: "Je bent niet goed wijs." Ofwel: je bent gek.

Dezelfde reactie was er toen de vrouwen het bericht verspreidden dat Jezus was opgestaan: wartaal!

Er is blijkbaar bij mensen, die in de buurt van Jezus verkeren, weinig plaats voor het bevrijdende handelen van God!

Zelfs als het meisje stijf en strak vol houdt dat ze zeker weet dat het Petrus was, dan weet de biddende gemeente niets anders te bedenken dan dat het Petrus' (bescherm) engel wel zal zijn zoals eens van de Opgestane Heer werd gezegd dat Hij een geest was.

Eindelijk als Petrus zelf binnenkomt zijn ze verbaasd.

Die gemeente in Jeruzalem houdt ons een beetje de spiegel voor.

Als iemand zou zeggen dat in zijn leven echt deuren opengingen, zeggen we dan: doe niet zo overdreven. Is het wel goed met je? Of:

Gelukkig eindigt het verhaal met verbazing als Petrus verschijnt.

En aan die verbazing hebben we de bijbel te danken, een bibliotheek vol verhalen van mensen die er niet meer onderuit kunnen dat ze dingen mee gemaakt, die ze voor onmogelijk hielden. **Dia 4**

En ze zeggen ons: God is echt met ons bezig: deuren gaan open.

De modellen, tabellen, grafieken en statistieken kloppen niet

Bericht dit aan Jacobus en de broeders, zegt Petrus er nog bij, bericht dat God deuren open, bericht het aan de mensen op de Klepperstee en in Servië.

Amen